

der er taget billigt Hensyn til, at dette ikke fandt Sted i Foraaret, da det, som ærede Medlemmer ville have set, udtryffeligt fra Ministeriets Side er bestemt, at de, som nu tage Examen, skulle betragtes som havende afsløret den i Foraaret. Jeg tror altsaa, der er vist en saa stor Smøbekommen fra Kultusministeriets Side, baade ved overhovedet at lette Examen for alle fremtidige Kandidater, hvad enten de ville tage den fuldstændige eller den ufuldstændige Examen, hvilket efter min Overbevisning vil være et stort Gode for dem, og dernæst ialtsald ved at søge at forhindre, at der skulde indtræde skadelige Følger deraf for det forholdsvis ringe Antal Kandidater — idetmindste har der ikke hidtil henvendt sig ret Mange til Ministeriet derom —, for hvem dette Spørgsmaal endnu kunde være af Betydning. Naar Alt kommer til Alt, er det dog ikke en saa ublandet Glæde at tage Præstikum, at man kan forudsætte, at ældre Folk skulde have bevaret deres Ungdomsærlighed til denne Examen i den Grad, at de vilde tage den om efter mange Aars Forløb. Man maa virkelig gaa ud fra, at Folk tage denne Examen i den Tid, hvori de tro, at ville kunne faae nogen Nytte deraf, og altsaa vil hele Spørgsmaalet snart forsvinde af sig selv. Der er saaledes ikke uoverftigelige Banffeligheder tilstede paa nogen Side; men selve Spørgsmaalet angaar, som min ærede Kollega allerede har bemærket, om man skal gjøre dette Skridt videre og tage Bestemmelse om, at de Personer, hvorom der er Spørgsmaal, skulle fritages for denne Prøve, samt om de vedkommende Censorer og Professorer skulle fritages for den Uleilighed at give Spørgsmaal og at gjennemlæse Bepvarelsene. Det er herom, Spørgsmaalet dreier sig; det er paa Grund af de virkelige Forhold ikke stort, men dette Forslag har under alle Omstændigheder en fortræffelig Egenskab fremfor mange andre, der ere fremkomne her i Thinget, nemlig den, at det med Sikkerhed kan siges, at det ikke gjør nogen Skade; det er et Hovedfortrin. Man vil kunne gjøre nogle Menneffer glade derved, og man vil kunne berolige sig ved, at man ikke vil gjøre noget Menneffe sorgfuldt derved; det er allerede en meget lykkelig Stilling for os, som

derved er os given, og dersom altsaa dette Lovforslag ved Andres Hjælp kunde blive saaledes affattet, at det kunde siges at opnaa det tilsigtede Maal paa en rimelig Maade, skal der selvfølgelig ikke fra Kultusministeriets Side være det Mindste til Hinder for at vedtage det saasnart som muligt, thi jeg skal indrømme, at det, hvis man vil gaa denne Vej, er ønskeligt saasnart som muligt at opnaa et Resultat.

Steenstrup: Jeg kan ikke negte, at man ved at høre de ærede Ministres Foredrag har faaet mere Klarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes de stille sig til denne Sag, men det forekommer mig dog, man maa sige, at de kinesiſke Examenforhold, hvor udviklede de end ere, dog vistnok ikke ere meget mere udviklede end de samme Forhold her i Landet. Jeg tror, man kan give den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i, at det hele Spørgsmaal er kommet i et saadant Uføre, at man egentlig ikke med nogensomhelst streng Logik kan sige, at den ene Opfattelse af Sagen er rigtig, og at den modsatte er urigtig. Jeg kan give de høitærede Ministre Ret i, at det Forslag, som foreligger, er et halvt Arbejde, hvilket rimeligvis er foranlediget ved et vist Hastværk. Det er klart, at det ikke angaar Spørgsmaalet i dets Helhed, og altsaa er det fuldstændig berettiget fra Ministeriets Side at forlange noget Konsekvent. Efter de Foredrag, de ærede Ministre have holdt, er det imidlertid aldeles afgjort, at der ved de omhandlede Anordninger foreligger en komplet uafviselig Urimelighed, nemlig den, at man har stillet Personer, hvis Stæbne det har været at tage Examen i 1871, heldigere end alle dem, der have taget Examen tidligere, og om ogsaa en af de høitærede Ministre paastod, at Ingen var bleven forurettet derved, er det dog ganske vist, at Stillingen for Mange er bleven heldigere netop derved, at det er blevet deres Lod at gaa op til Examen i 1871. Denne Urimelighed er der altsaa, og den vedbliver at være der. De Kandidater og Examinati juris, der have underkastet sig Examen i dette Aars Sommer, have ikke haft den ringeste praktiske Prøve, og de have altsaa undgaaet den Uleilighed, som